

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 17 d. Nr. 21RE-656

(AG-466/07-2026)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės (pranešėja), Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė),

rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjo (duomenys neskelbtini) 2026-05-14 patikslintą skundą (užregistruotą Komisijoje 2026-05-14 Nr. 20R-1650) dėl atsakovo Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2026-04-30 rašto Nr. 5-S-15332 „Dėl prašymo panaikinti apribojimus“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas skunde prašo panaikinti Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Policijos departamentas) generalinio komisaro pavaduotojos 2026-04-30 sprendimą Nr. 5-S-15332 „Dėl prašymo panaikinti apribojimus“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Policijos departamentą pašalinti padarytą pažeidimą – išregistruoti (panaikinti) Administracinių nusižengimų registro (toliau - ANR) informacinėje sistemoje esantį aktyvų apribojimą vairuoti transporto priemones (ROIK: (duomenys neskelbtini)), kurio nustatytas terminas pasibaigė 2014-10-05.

Pareiškėjas nurodė, kad 2011-08-17 dėl eismo įvykio surašytas protokolas Nr. F490288, pažeidimas pagal ATPK (*Komisijos pastaba: Administracinių teisės pažeidimų kodekso*) 130 straipsnio 1 dalį ir 127 straipsnio 2 dalį. Pareiškėjas 2011-08-30 išregistruoja (*Komisijos pastaba: turėtų būti registruoja*) išvažiavimą iš Lietuvos. (duomenys neskelbtini) apylinkės teismas 2011-09-15 byloje Nr. A2.6.-598-440/2011 skiria 3 000 Lt baudą ir teisių vairuoti atėmimą 3 m. nuo nutarimo įsiteisėjimo (ATPK 330 straipsnio 1 dalis). Pareiškėjas posėdyje nedalyvavo – gyveno Airijoje, nuo 2011-11-19 dirbo Airijoje. Teisių atėmimo terminas baigėsi 2014-10-06. Tai patvirtina ANR išrašo (ROIK (duomenys neskelbtini)) laukas „Apribota iki: 2014-10-06“. Šios datos metu pareiškėjas gyveno Airijoje.

Teisės vairuoti transporto priemones atėmimo ir grąžinimo tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2009-07-29 įsakymu Nr. 1V-418 (toliau – Aprašas), reikalavo fizinio apsilankymo Lietuvos policijoje – tai buvo objektyviai neįmanoma gyvenant užsienyje. 2015-10-06 praėjo vieneri metai nuo nuobaudos įvykdymo, nuo šios datos pareiškėjas nebaustas. 2016 m. pareiškėjas Airijoje išlaikė visus vairavimo egzaminus iš naujo ir gavo Airijos vairuotojo pažymėjimą. Airija, kaip ES valstybės narė, pažymėjimą išduoda tik asmenims, turintiems teisę vairuoti. Tai patvirtina, kad pareiškėjas susigražino teisę vairuoti ES valstybės narės institucijoje. Pareiškėjas nuolat gyvena užsienyje: 2011–2016 m. Airijoje, 2016–2025 m. Australijoje. Pareiškėjas grįžo į Lietuvą po 14 metų, 2025-10-09 deklaravo gyvenamąją vietą. Nuo šios datos eina vienerių metų keitimo terminas – iki 2026-10-09. AB „Regitra“ 2026-04-13 pirmasis atsisakymas Nr. VP-S-2660, nurodo ANR apribojimą pagal Taisyklių 17.4.1 papunktį. Regitra sistema automatiškai paskelbia pažymėjimą galiojančiu – gavusi medicininę pažymą. Tai rodo, kad

„Regitra“ pripažino, kad kitos sąlygos įvykdytos. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Informatikos ir ryšių departamentas (toliau – ir IRD) 2026-04-22 atmeta pareiškėjo prašymą panaikinti ANR apribojimą „ne mūsų kompetencija – kreiptis į policiją“, persiunčia į info@policija.lt. Policijos generalinio komisaro pavaduotoja Sprendimu atsisako panaikinti ANR apribojimą. Airijos pažymėjimas 2026-04-29 baigė galioti – ne pareiškėjo kaltė, o ANR apribojimo, kuris neleido keisti laiku, tiesioginė pasekmė. AB „Regitra“ 2026-05-05 antrasis atsisakymas Nr. VP-S-3380: visi kiti reikalavimai įvykdyti – vienintelis kliuvinys ANR apribojimas.

Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAKĮ) 13 straipsnio 9 dalis nurodo: pažymėjimas nepripažįstamas asmenims, kurie „teisės pažeidimo padarymo metu būdami nuolatiniais LR gyventojais ... nesusigražino teisės vairuoti“. Policijos departamentas Sprendime rėmėsi tuo, kad pareiškėjas nusižengimo metu (2011-08-17) buvo LR gyventojas. Tačiau įstatymas kalba apie nesusigražinimą – tai tęstinis veiksmas. Svarbi data – termino pabaiga 2014-10-06, ne nusižengimo data. Kai baigėsi terminas ir atėjo laikas susigražinti teisę, pareiškėjas nebuvo nuolatinis LR gyventojas. Įstatymo sąlyga jam netaikoma. Policija šios esmės nevertino. Įstatymas sako „nesusigražino teisės“ – tačiau pareiškėjas teisę vairuoti susigražino: 2016 m. Airijoje išlaikė visus vairavimo egzaminus iš naujo ir gavo Airijos ES vairuotojo pažymėjimą. Airija, kaip ES valstybės narė, neišduoda pažymėjimų asmenims, kurie neturi teisės vairuoti. Vadinas, Airijos institucija patikrino ir patvirtino, kad pareiškėjas turi teisę vairuoti. Įstatymas nenurodo, kurioje ES narėje teisė turi būti susigražinta. ES direktyva 2006/126/EB tokio apribojimo nenumato.

Oficialus ANR išrašas (ROIK: (duomenys neskelbtini)) rodo: apribota nuo 2011-10-06 iki 2014-10-06. Tačiau 2026 m. sistema rodo aktyvų apribojimą. Tai vidinis registro prieštaraivimas ir administracinės klaidos faktas. Institucija negali remtis apribojimu, kuris pagal paties registro duomenis turėjo baigtis prieš 11 metų.

Pagal ATPK 330 straipsnį ir Aprašą buvo reikalaujama fizinio apsilankymo Lietuvos policijoje. Pareiškėjas 2014 m. gyveno ir dirbo Airijoje. Valstybė negali reikalauti atlikti veiksmų, kurių atlikimas yra objektyviai neįmanomas dėl buvimo užsienyje. Pagal ATPK 8 straipsnio 2 dalį – asmuo laikomas nebaustu praėjus vieneriems metams nuo nuobaudos įvykdymo. Bauda sumokėta. Teisių atėmimo terminas baigėsi 2014-10-06. Nuo 2015-10-06 pareiškėjas yra nebaustas. ANR apribojimas 11 metų po termino pabaigos nebeturėtų sukelti jokių teisinių pasekmų.

ES direktyva 2006/126/EB įpareigoja valstybės nares pripažinti ir keisti ES pažymėjimus be egzaminų. AB Regitra patvirtino: visi kiti reikalavimai įvykdyti. Atsisakymas keisti pažymėjimą dėl seno, pasibaigusio, neteisėto ANR apribojimo pažeidžia ES teisę ir proporcingumo principą. 11 metų senas apribojimas negali blokuoti ES teisės naudojimosi.

Airiško pažymėjimu keitimas – ne teisių atgavimas. Keitimo terminas dar galioja. Pareiškėjas siekia pakeisti Airijos ES pažymėjimą į LR pažymėjimą – tai atskira procedūra (ES direktyva 2006/126/EB, Taisyklių 23–27 punktai), nereikalaujanti egzaminų, nesusijusi su atimtų lietuviškų teisių atgavimu. Deklaracija – 2025-10-09. Keitimo terminas – iki 2026-10-09. Airijos pažymėjimas baigė galioti 2026-04-29 ne dėl pareiškėjo kaltės – dėl ANR apribojimo, kuris blokavo keitimo procedūrą. Šis kliuvinys buvo sukurtas neteisėtu pagrindu ir dėl jo pareiškėjas negali būti baudžiamas. Saugaus eismo įstatymo 13 straipsnio 9 dalis naudoja jungtuką ar: (a) kuriems atimta teisė vairuoti, ar (b) kurie pažeidimo metu būdami nuolatiniais LR gyventojais nesusigražino. Policijos departamentas rėmėsi tik faktu „teisė buvo atimta“, nepasisakydamas: (1) kodėl ANR apribojimas galioja 11 metų po termino pabaigos; (2) dėl proporcingumo; (3) dėl fizinio nematomumo gyvenant užsienyje; (4) dėl Airijos egzaminų 2016 m.

Pareiškėjas kreipėsi į visas Kompetentingas institucijas. AB „Regitra“ – du atsisakymai Nr. VP-S-2660 (2026-04-13) ir Nr. VP-S-3380 (2026-05-05) – nurodė į policiją dėl ANR. Policijos departamentas Sprendimu atsisakė panaikinti pribojimą. Susidaro užburtas ratas: „Regitra“ nukreipia į policiją, policija atsisako (2026-05-05 atsakymas, Sprendimas), IRD sako (reg. Nr. INC-1910565, 2026-04-22) ne jų kompetencija. Joks subjektas neprisiima atsakomybės, nors faktas akivaizdus: ANR apribojimo terminas baigėsi 2014-10-06. Komisija yra vienintelis organas galintis išspręsti šią biurokratinę aklavietę. Svarbu: net jei pareiškėjas perlaikytų egzaminus Lietuvoje – ANR

apribojimas vis tiek liktų aktyvus ir „Regitra“ vis tiek atsisakytų išduoti pažymėjimą. Policija pati sau prieštarauja: ragina į „Regitrą“, bet „Regitra“ dėl ANR atsisako. Vienintelis sprendimas – ANR apribojimo panaikinimas.

Policijos departamentas atsiliepime nesutinka su skundu ir prašo bylą nutraukti, kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencijai arba, jei Komisija nuspręstų šio prašymo netenkinti, atmesti pareiškėjo skundą kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad dėl pareiškėjo nurodytos ginčui aktualių aplinkybių chronologijos tarp šalių ginčo nebus, su nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis Policijos departamentas sutinka. Visiškai nesutinka su pareiškėjo reikalavimais, kurie neatitinka Policijos departamento kompetencijos ir esamo teisinio reguliavimo. Ginčo santykiui aktualus SEAKĮ, be kita ko, nustatantis ir pagrindinius su transporto priemonių valdymu susijusius reikalavimus. Pagal SEAKĮ 10 straipsnio 9 dalį eismo priežiūrą vykdo specializuoti policijos padaliniai ir įgalioti policijos pareigūnai. Policijai nėra pavesta egzaminuoti vairuotojus ar išduoti jiems vairavimo pažymėjimus. SEAKĮ 10 straipsnio 13 dalies 3 punktą nustato, kad būtent AB „Regitra“, užtikrindama eismo saugumą, atlieka motorinių transporto priemonių vairuotojų registraciją (vykdo vairavimo egzaminavimą ir išduoda bei keičia motorinių transporto priemonių vairuotojų pažymėjimus, grąžina teisę vairuoti motorines transporto priemones, tvarko Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių vairuotojų registrą). Dėl šios priežasties nėra aišku, kodėl AB „Regitra“ darbuotojai neišaiškino pareiškėjui, kokios sąlygos privalo būti įvykdytos ir kokie dokumentai turi būti pateikti, kad pareiškėjas susigrąžintų teisę vairuoti.

SEAKĮ 13 straipsnio 9 dalis nustato, kad Lietuvos Respublikoje išduoto vairuotojo pažymėjimo nereikia turėti asmenims, turintiems Europos Sąjungos valstybėse narėse ir Europos laisvosios prekybos asociacijos šalyse išduotus galiojančius vairuotojo pažymėjimus. 1926 metų Paryžiaus konvencijos dėl automobilių eismo, 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo ir 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo susitariančiųjų šalių išduoti ir šių konvencijų reikalavimus atitinkantys nacionaliniai ir tarptautiniai vairuotojo pažymėjimai Lietuvos Respublikoje galioja, jeigu jų turėtojas nėra nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas, o tapus nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventoju – ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventojų statuso įgijimo. Šie užsienio valstybėse išduoti vairuotojo pažymėjimai nepripažįstami, jeigu jų turėtojai nėra sukakę šio įstatymo nustatyto amžiaus arba jeigu vairuotojo pažymėjimai buvo išduoti asmenims, kuriems atimta teisė vairuoti transporto priemones ar kurie teisės pažeidimo, už kurį atimta teisė vairuoti transporto priemones, padarymo metu būdami nuolatiniais Lietuvos Respublikos gyventojais ar turėdami leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje šio įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka nesusigrąžino teisės vairuoti transporto priemonę po to, kai ji buvo atimta. Be to, nepripažįstami vairuotojo pažymėjimai, išduoti asmenims, kuriems vairuotojo pažymėjimo galiojimas yra apribotas, sustabdytas ar vairuotojo pažymėjimas atimtas jį išdavusioje valstybėje.

Atkreipė dėmesį, kad pažeidimo padarymo metu pareiškėjas buvo nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas, išvykimą deklaravo jau po eismo įvykio. SEAKĮ 24 straipsnyje nustatyta teisės vairuoti susigrąžinimo tvarka: 3 dalyje nustatytas imperatyvas, kad asmeniui, kuriam teisė vairuoti transporto priemones buvo atimta dėl KET pažeidimų, ši teisė grąžinama tik jam nustatyta tvarka užbaigus papildomą vairuotojų mokymą; 4 dalyje – asmeniui, iš kurio pagal įstatymus teisė vairuoti transporto priemones buvo atimta dėl teisės pažeidimo padarymo vieniems metams ir ilgiau, teisė vairuoti transporto priemones grąžinama tik pasibaigus šios teisės atėmimo laikui ir baigus papildomą vairuotojų mokymą bei perlaikius vairavimo egzaminą, <...>. Aprašo 9–16 punktai nustato, kad asmenys, iš kurių teisė vairuoti buvo atimta, siekdami susigrąžinti teisę vairuoti (toliau – pareiškėjai), pasibaigus teisės vairuoti atėmimo terminui, kai asmens sveikatos būklė ar elgesys atitinka nustatytus reikalavimus (jei teisė vairuoti buvo atimta atsižvelgiant į SEAKĮ 24 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pagrindą), pateikia bet kuriam AB „Regitra“ vairuotojo pažymėjimus išduodančiam padaliniui (kai siekiama susigrąžinti teisę vairuoti motorines transporto priemones) AB „Regitra“ generalinio direktoriaus patvirtintos formos ar traktorininko pažymėjimą išduodančiai mokymo įstaigai (kai siekiama susigrąžinti teisę vairuoti traktorių) Aprašo priede nustatytos formos prašymą grąžinti teisę vairuoti (toliau – prašymas). Pateikdamas prašymą

įgaliotam darbuotojui, pareiškėjas, išskyrus atvejus, kai prašymas pateikiamas portale, pateikia ir šiuos dokumentus: 1) galiojantį asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą; 2) vairuotojo sveikatos patikrinimo medicininę pažymą; 3) privalomojo mokymo pažymėjimą, išduotą pagal Privalomojo mokymo apie alkoholio, narkotinių ir psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų vartojimo poveikį žmogaus sveikatai programą (kodas A1), nurodytą Privalomojo mokymo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008-01-28 įsakymu Nr. V-69 „Dėl Privalomojo mokymo tvarkos aprašo patvirtinimo“, 1 priede (kai teisė vairuoti buvo atimta už tai, kad asmuo padarė teisės pažeidimą būdamas neblaivus arba apsvaigęs), arba išduotą pagal Vairavimo esant neblaiviam prevencijos programą (kodas A3), nurodytą Privalomojo mokymo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008-01-28 įsakymu Nr. V-69 „Dėl Privalomojo mokymo tvarkos aprašo patvirtinimo“, 1 priede (kai teisė vairuoti buvo atimta už tai, kad asmuo padarė teisės pažeidimą būdamas neblaivus ir asmeniui paskirta administracinio poveikio priemonė – draudimas vairuoti transporto priemones, kuriose neįrengti antialkoholiniai variklio užraktai).

Pareiškėjai, iš kurių teisė vairuoti motorines transporto priemones buvo atimta už Kelių eismo taisyklių pažeidimą (-us), turi būti pabaigę papildomą vairuotojų mokymą pagal Papildomo vairuotojų mokymo tvarkos aprašą, patvirtintą Valstybinės kelių transporto inspekcijos prie Susisiekimo ministerijos viršininko 2014-04-30 įsakymu Nr. 2B-86 „Dėl Papildomo vairuotojų mokymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

Pareiškėjai, iš kurių teisė vairuoti transporto priemones dėl teisės pažeidimo padarymo buvo atimta vieniems metams ar ilgesniam laikui, taip pat vairuotojai, kurie, būdami pradedantieji vairuotojai, pažeidė Kelių eismo taisyklių reikalavimus, už kuriuos Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatyme numatytas papildomas vairuotojų mokymas, arba sukėlė eismo įvykį, dėl kurio buvo sutrikdyta eismo dalyvio sveikata (išskyrus atvejus, kai eismo įvykis sukeltas esant baudžiamąją atsakomybę šalinančioms aplinkybėms arba aplinkybėms, kai asmuo netraukiamas administracinės atsakomybės), per Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytus terminus nebaigę papildomo vairuotojų mokymo, norėdami susigrąžinti teisę vairuoti motorines transporto priemones, turi būti išlaikę vairavimo egzaminą (toliau – egzaminas) Motorinių transporto priemonių vairuotojų egzaminavimo sąlygų ir tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2008-09-10 įsakymu Nr. 1V-329 „Dėl Motorinių transporto priemonių vairuotojų egzaminavimo sąlygų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“, nustatyta tvarka, o norėdami susigrąžinti teisę vairuoti traktorius ir (arba) savaeigės mašinas turi būti pakartotinai išlaikę kvalifikacijos egzaminą Traktorių ir savaeigių mašinų vairuotojų (traktorininkų) rengimo ir teisės vairuoti šias transporto priemones įgijimo taisyklių nustatyta tvarka. Įvertinęs gautus Aprašo 9 punkte nurodytus dokumentus ir Aprašo 12 punkte nurodytų patikrinimų rezultatus, AB „Regitra“ ar traktorininko pažymėjimą išduodančios mokymo įstaigos įgaliotas darbuotojas priima sprendimą grąžinti ar atsisakyti grąžinti teisę vairuoti. Kai sprendimas priimamas dalyvaujant pareiškėjui, sprendimas grąžinti ar atsisakyti grąžinti teisę vairuoti pareiškėjui įteikiamas nedelsiant. Kai sprendimas įgalioto darbuotojo priimamas nedalyvaujant pareiškėjui, apie priimtą sprendimą grąžinti ar atsisakyti grąžinti teisę vairuoti pareiškėjas per 3 darbo dienas informuojamas raštu arba elektroninėmis priemonėmis. Pateikiant prašymą portale, apie priimtą sprendimą pareiškėjas informuojamas portalo informacinėje sistemoje.

Atkreipė dėmesį, kad visa informacija apie teisės vairuoti susigrąžinimą yra pateikta AB „Regitra“ interneto svetainėje, kaip seka iš byloje pareiškėjo pateikto IRD atsakymo pareiškėjui, pareiškėjui nuoroda į šią svetainę buvo pateikta, todėl pareiškėjo pretenzijos Policijos departamentui dėl atsakymo ir reikalavimai įpareigoti Policijos departamentą, viršijant pastarajam suteiktą kompetenciją, neatitinka esamo teisinio reguliavimo yra visiškai nepagrįsti.

Dėl ginčijamo rašto pagrįstumo ir teisėtumo Policijos departamentas pažymėjo, kad Sprendimas yra informacinio pobūdžio raštas, o ne administracinis sprendimas, nes atsakovas nėra įgaliotas spręsti dėl tokio pareiškėjo prašymo, jokių pasekmių pareiškėjui nesukelia, pareiškėjui atsakoma į jo 2026-04-23 prašymą panaikinti ANR esantį nebegaliojantį apribojimą ir paaiškinama,

kodėl Policijos departamentas jo prašymo objektyviai negali tenkinti, nurodant, koks teisinis reguliavimas šiuo atveju taikomas ir kas privalo būti padaryta, kad pareiškėjas vėl galėtų teisėtai vairuoti transporto priemonės, t. y. Policijos departamentas ne atsisako, o negali prašymo tenkinti, nes tai nenumatyta esamo teisinio reguliavimo. Rašte pareiškėjui nurodyta jo apskundimo tvarka ar rašto forma nedaro informacinio rašto administraciniu sprendimu, o ginčijamo rašto turinys yra išimtinai informacinio pobūdžio ir pareiškėjui nesukelia teisinių pasekmių, nes ne Policijos departamento valioje yra pareiškėjo teisės vairuoti susigrąžinimas, o išimtinai pareiškėjo – įvykdžius visas aukščiau minėtuose teisės aktuose nustatytas sąlygas.

Dėl ginčo nenagrinėtinumo Komisijoje atsiliepime paaiškinta, kad pagal Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ) 2 straipsnio 1 dalį, 6 dalį Komisija ikiteismine tvarka sprendžia ginčus dėl teisės viešojo administravimo srityje pagal jai priskirtą kompetenciją dėl administracinių aktų, kurie asmenims sukelia teises pasekmes. Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką, administraciniams teismams priskirta nagrinėti administracines bylas dėl viešojo administravimo subjektų priimtų teisės aktų, taip pat veiksmų (neveikimo), darančių įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams, teisėtumo (žr., pvz., LVAT 2008-09-25 nutartį administracinėje byloje Nr. AS525-540/2008; 2009-07-10 nutartį administracinėje byloje Nr. AS146-391/2009; 2017-01-04 nutartį administracinėje byloje Nr. AS-85-556/2017).

Atsakyme, kurį pareiškėjas reikalauja panaikinti šioje administracinėje byloje, nėra jokių jam asmeniškai adresuotų įpareigojimų, o tik paaiškinimai, jis nedaro įtakos pareiškėjo teisėms ir teisėtiems interesams, pareiškėjui šis raštas nesukelia jokių teisinių pasekmių, šio dokumento paskirtis – informacinė, todėl, vadovaujantis paminėta LVAT praktika, jis negali būti ginčo administraciniame teisme, atitinkamai ir Komisijoje, dalyku.

Policijos departamentas paaiškino dėl pareiškėjo prašymo įpareigoti atsakovą pašalinti padarytą pažeidimą – išregistruoti (panaikinti) ANR informacinėje sistemoje esantį aktyvų apribojimą vairuoti transporto priemonės (ROIK: (duomenys neskelbtini)), kurio nustatytas terminas pasibaigė 2014-10-05. Policijos departamentas su įpareigojimu ar be jo, to padaryti negali. Pareiškėjas pats privalo įvykdyti tam tikras sąlygas, kad būtų sugrąžinta teisė vairuoti. Visa ANR esanti informacija apie įvykį ROIK: (duomenys neskelbtini) objektyviai atspindi realius įvykius tuo metu, nesant pateiktų įrodymų, kad viskas vyko kitaip negu pažymėta ANR, keisti įrašus jokio teisinio pagrindo nėra. Pažymėtina, kad ANR valdytojas – Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, o Policijos departamentas yra tik vienas iš ANR tvarkytojų, atliekantis ANR nuostatuose apibrėžtas funkcijas. Pareiškėjas skundžia Policijos departamento informacinį raštą, o ne administracinį sprendimą, todėl jis negali būti nagrinėjimo Komisijoje objektu. Pareiškėjo prašomas panaikinti Policijos departamento atsakymas yra išsamus, pagrįstas ir teisėtas, jokių teisinių pasekmių pareiškėjui nesukeliantis informacinio pobūdžio dokumentas, taip pat jokių įrašų ANR naikinti Policijos departamentas neturi jokio teisinio ir faktinio pagrindo.

Pareiškėjas pateikė Komisijai 2026-05-27 atsikirtimus (repliką) į atsakovo atsiliepimą. Pareiškėjas nesutinka su Policijos departamento atsiliepimu. Atsakovas, siekdamas išvengti teisinės atsakomybės už netvarkomus registro duomenis, savo atsiliepime naudoja ydingą logiką, tyčia klaidina Komisiją procedūriniais formalumais, bando permesti atsakomybę kitoms įstaigoms ir visiškai ignoruoja faktines bylos aplinkybes, institucijų kompetencijų kaitos istoriją, sistemines spragas bei Europos Sąjungos teisę. Sprendime atsakovas pareiškėjo prašymą atmetė motyvuodamas išgalvotu faktu, kad išvykimą iš Lietuvos Respublikos deklaravo iki pažeidimo padarymo (2011-08-30). Kadangi atsakovas dabar oficialiai sutinka su tikrąja chronologija (nusižengimas – 2011-08-17, o išvykimo deklaracija – 2011-08-30), akivaizdu, kad skundžiamas individualus administracinis aktas buvo priimtas remiantis klaidingu faktinių aplinkybių vertinimu.

Pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalies 6 punktą, individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais). Skundžiamas aktas šio reikalavimo neatitinka, o pagal VAI 3 straipsnyje įtvirtintą gero administravimo (atsakingo valdymo) principą atsakovas turėjo pareigą tikrinti faktus prieš

priimdamas sprendimą. Tokiu būdu priimtas aktas yra neteisėtas ir privalo būti panaikintas. Atsiliepime atsakovas, remdamasis SEAKĮ 13 straipsnio 9 dalimi, akcentuoja tik vieną teisės normos sąlygą – kad pažeidimo padarymo metu pareiškėjas buvo nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas. Tačiau sąmoningai nutyli antrąją kumuliatyvią normos sąlygą, reikalaujančią, kad asmuo „šio įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka nesusigražino teisės vairuoti“. Šio kriterijaus atsakovas pareiškėjui pritaikyti negali, nes teismo nustatytas teisės vairuoti atėmimo terminas pasibaigė 2014-10-06, t. y. dar prieš įgyjant Airijos vairuotojo pažymėjimą 2016-04-30. Pasibaigus terminui, jokia „susigražinimo“ procedūra pagal SEAKĮ 24 straipsnį teisiškai nebėra aktuali, nes nėra ko susigražinti – teisės vairuoti atėmimo terminas yra išnykęs. Atsakovas mėgina taikyti teisinį režimą, kuris fakto požiūriu nebeturi savo pagrindo.

Atsiliepimo teiginiai, kad priimtas sprendimas tėra informacinio pobūdžio raštas, nesukeliantis teisinių pasekmių, todėl ginčas nenagrinėtinas Komisijoje, yra piliečio klaidinimas. AB „Regitra“ 2026-05-05 sprendime Nr. VP-S-3380 nurodyta, kad pažymėjimas neišduodamas būtent dėl atsakovo registre laikomo aktyvaus apribojimo. Tai – materialiai užfiksuota tiesioginė neigiamą teisinę pasekmę. Atsakovo oficialus atsisakymas pakeisti / išregistruoti pasibaigusį apribojimą registre tiesiogiai lemia neigiamas pasekmes pareiškėjo teisinėje padėtyje. Tai materialiai įrodo byloje esantis AB „Regitra“ 2026 m. gegužės 5 d. Sprendimas Nr. VP-S-3380, kuriuo atsisakyta pareiškėjui išduoti ar keisti pažymėjimą, tiesiogiai motyvuojant tuo, kad sistemoje vis dar matomas policijos paliktas aktyvus apribojimas. Jei Komisija skundą patenkins, šis techninis blokas bus nuimtas ir pareiškėjas galėtų realizuoti savo teisę. Tai visiškai atitinka LVAT kriterijus, nes aktas daro tiesioginę neigiamą įtaką pareiškėjo įstatymų saugomiems interesams. Jeigu skundžiamas aktas iš tikrųjų būtų tik „informacinio pobūdžio raštas“, Komisija būtų iškart atsisakiusi priimti skundą.

Atsakovas detalčiai cituoja šiuolaikinį Administracinių nusižengimų kodekso (ANK) 686 straipsnį bei dabartines teisių grąžinimo tvarkas, perleistas AB „Regitra“. Atsakovas sąmoningai nutyli faktą, kad pareiškėjo byla yra sena – nuobauda paskirta 2011 m. pagal senąjį Administracinių teisės pažeidimų kodeksą (ATPK), o teismo nustatytas terminas registre oficialiai pasibaigė dar 2014-10-06, t. y. prieš valstybės įvykdytą registrų reformą (2017 m.). Kadangi pažeidimo ir bausmės atlikimo metu visą eismo priežiūrą ir registrų tvarkymą vykdė išimtinai policija, šis istorinis įrašas liko užstrigęs duomenų migracijos lygmeniu. Šiuolaikinėse vartotojų sistemose pareiškėjas neegzistuoja, o AB „Regitra“ neturi nei teisinio pagrindo, nei techninės prieigos koreguoti 2011 m. archyvinių policijos duomenų. Kadangi įrašą sugeneravo policija, tik pats atsakovas, kaip registro tvarkytojas, turi išimtinę kompetenciją ir pareigą rankiniu būdu pakeisti prieš 12 metų pasibaigusios bausmės būseną registre į „pasibaigęs“.

Atsakovas atsiliepime nukreipia pareiškėją vykdyti sąlygas į AB „Regitra“, tačiau būtent dėl policijos registre neteisėtai laikomo statuso „Apribojimas aktyvus“, „Regitros“ informacinė sistema automatiškai blokuoja bet kokią veiksmą, ką ir įrodo pridėdamas AB „Regitra“ sprendimas Nr. VP-S-3380.

IRD 2026-04-22 atsakyme (Incidentas Nr. INC-1910565) konstatavo: „Į IRD kompetenciją neįeina informacijos, susijusios su administracinių nusižengimų teiseną ar procesinių sprendimų priėmimu, teikimas. Visus klausimus, susijusius su teiseną, turite pateikti tyrimą atliekančiai įstaigai jos nurodytais kontaktais.“. Tame pačiame rašte IRD oficialiai patvirtino, kad pareiškėjo klausimą dėl duomenų taisymo persiunčia spręsti policijai el. paštu info@policija.lt. Taigi institucija, atsakinga už techninę registro informacinės sistemos priežiūrą (IRD), oficialiai uždarė bet kokią galimybę atsakovui nukreipti šį klausimą į kitą įstaigą – ji pati grąžino bylą atgal į policijos kompetenciją. Atsakovas reikalauja, kad pareiškėjas atliktų veiksmus „Regitroje“, tačiau pats savo įrašu registre blokuoja techninę galimybę juos atlikti. Valstybė negali reikalauti iš piliečio neįmanomų veiksmų. Atsakovas iškelia naują argumentą – esą „ANR valdytojas – Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, o Policijos departamentas yra tik vienas iš ANR tvarkytojų“. Šiuo teiginiu atsakovas mėgina paneigti savo paties kompetenciją bylos klausimu. IRD savo 2026-04-22 atsakyme aiškiai konstatavo, kad teisenos klausimai nepriskirti ministerijos kompetencijai, ir pareiškėjo klausimą oficialiai persiuntė spręsti būtent Policijos departamentui. Taigi, pats VRM struktūrinis padalinys patvirtina, kad ANR įrašų dėl administracinių nusižengimų teisenos taisymas yra tyrimą atlikusios

institucijos – atsakovo – kompetencijoje. Atsakovo bandymas šią pareigą permesti formaliam „valdytojiui“ yra nesąžiningas ir prieštarauja byloje surinktiems įrodymams. Ši byla atskleidžia kritinę teisės aktų spragą, su kuria susiduria po ilgos emigracijos į tėvynę grįžtantys piliečiai. Visi atsakovo cituojami teisės aktai yra pritaikyti tik asmenims, siekiantiems atgauti seną prarastą lietuvišką dokumentą. Teisės sistemoje visiškai ignoruojamas faktas, kad asmuo nuobaudos vykdymo pabaigoje (2014-10-06) gyveno užsienyje, nebuvo nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas, ir vėliau Airijoje išlaikė visus teorijos bei praktikos egzaminus ir gavo teisėtą Europos Sąjungos dokumentą. Įrodymai patvirtina, kad nuo 2011-08-30 iki 2025 m. rugpjūčio mėn. pareiškėjo nuolatinė gyvenamoji vieta buvo užsienyje (Airija, vėliau Australija).

Pareiškėjo teisinę padėtį papildomai stiprina Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/126/EB dėl vairuotojo pažymėjimų, įtvirtinanti Europos Sąjungos valstybėse narėse išduotų vairuotojo pažymėjimų abipusio pripažinimo principą. Valstybės narės neturi teisės sukurti techninių ar administracinių kliūčių, kurios faktiškai paneigtų šių direktyvų veikimą. Atsakovo neteisėtai išlaikomas pasenęs įrašas registre būtent tokią kliūtį ir sukuria. Airijos Respublikos išduotas vairuotojo pažymėjimas šiuo metu yra pasibaigęs, tačiau pagal AB „Regitra“ taisyklės, pareiškėjas turi 1 metų terminą nuo pirmosios gyvenamosios vietos deklaracijos Lietuvoje jį pasikeisti be egzaminų. Kadangi gyvenamąją vietą Lietuvoje deklaravo 2025-08-30, šis naikinamasis terminas negrįžtamai baigiasi 2026-08-30. Atsakovo vykdomas nepagrįstas vilkinimas ir atsisakymas sutvarkyti registro klaidą sukelia man neatstatomą teisinę žalą: procesui užsitęsęs dar keletą mėnesių, pareiškėjas galutinai praras teisę pasikeisti turimą ES dokumentą be papildomų egzaminų. Nors turint teisėtai įgytą ir egzaminais patvirtintą ES pažymėjimą jokie papildomi mokymai pareiškėjui neturėjo būti taikomi, siekdamas parodyti maksimalų geranoriškumą ir visišką skaidrumą, pareiškėjas savo lėšomis išklausė pirmosios pagalbos kursus bei 2026-04-17 pabaigė papildomus vairuotojų mokymo kursus. Yra visiškai saugus eismo dalyvis, o atsakovas palieka pareiškėją visiškoje teisinėje aklavietėje. Pareiškėjas prašo Komisijos atmesti policijos prašymą sustabdyti bylą, tęsti nagrinėjimą ir patenkinti skundą visa apimtimi.

Skundas tenkintinas dalyje

Byloje pateiktais duomenimis nustatyta, kad IRD 2026-04-22 el. laišku, adresuotu pareiškėjui ir info@policija.lt, informavo, kad pareiškėjo kreipinys reg. Nr. INC-1910565 „Dėl ANR paklausimo“ išspręstas. Šiame laiške nurodyta, kad pareiškėjas prašė ištaisyti (panaikinti) nebegaliojantį teisės vairuoti apribojimą ANR registre. Apribojimas buvo nustatytas iki 2014-10-06 (ROIK: (duomenys neskelbtini), protokolas F490288) ir yra pasibaigęs daugiau nei prieš 10 metų. Šiuo metu registre vis dar matomas aktyvus apribojimas, kuris neatitinka faktinės situacijos. 2016 m. Airijoje teisę vairuoti įgijo iš naujo, išlaikydamas visus egzaminus. Papildomai yra įvykdęs visus reikalavimus: baigė mokymus (2026-04-17), turi galiojančią medicininę pažymą. Prašo patikslinti duomenis ir panaikinti nebegaliojantį apribojimą.

IRD pateikė atsakymą, kad pareiškėjas kreipėsi į IRD, kurio kompetencijai priskirta Administracinių nusižengimų registro informacinės sistemos techninė priežiūra. Į IRD kompetenciją neįeina informacijos, susijusios su administracinių nusižengimų teise ar procesinių sprendimų priėmimu, teikimas. Visus klausimus, susijusius su teise, turite pateikti tyrimą atliekančiai įstaigai jos nurodytais kontaktais. Papildomai informuojama, kad Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 13 straipsnio 9 dalyje nurodyta, kad Lietuvos Respublikoje išduoto vairuotojo pažymėjimo nereikia turėti asmenims, turintiems Europos Sąjungos valstybėse narėse ir Europos laisvosios prekybos asociacijos šalyse išduotus galiojančius vairuotojo pažymėjimus. 1926 metų Paryžiaus konvencijos dėl automobilių eismo, 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo ir 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo susitariančiųjų šalių išduoti ir šių konvencijų reikalavimus atitinkantys nacionaliniai ir tarptautiniai vairuotojo pažymėjimai Lietuvos Respublikoje galioja, jeigu jų turėtojas nėra nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas, o tapus nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventoju – ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventojų statuso įgijimo. Šie užsienio valstybėse išduoti vairuotojo pažymėjimai nepripažįstami, jeigu jų turėtojai nėra sukakę šio įstatymo nustatyto amžiaus arba jeigu vairuotojo pažymėjimai buvo

išduoti asmenims, kuriems atimta teisė vairuoti transporto priemones ar kurie teisės pažeidimo, už kurį atimta teisė vairuoti transporto priemones, padarymo metu būdami nuolatiniais Lietuvos Respublikos gyventojais ar turėdami leidimą laikinai gyventi Lietuvoje šio įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka nesusigražino teisės vairuoti transporto priemonę po to, kai ji buvo atimta. Be to, nepripažįstami vairuotojo pažymėjimai, išduoti asmenims, kuriems vairuotojo pažymėjimo galiojimas yra apribotas, sustabdytas ar vairuotojo pažymėjimas atimtas jį išdavusioje valstybėje. Todėl pareiškėjui nepakanka pabaigti papildomus kursus ir turėti galiojančią medicininę pažymą. Daugiau informacijos rasite internetiniame tinklalapyje adresu: <https://www.regitra.lt/paslaugos/vairuotojopazymejimai/noriu-susigrazinti-teise-vairuoti/jei-teise-vairuotiatimta-metams-ar-ilgiau-vairuojant-blaiviam-neapsvaigusiam/>. Papildomai pareiškėjo pateiktas klausimas persiunčiamas el. p. info@policija.lt

Policija pareiškėjui pateiktame Sprendime pranešė, kad pareiškėjo 2026-04-23 elektroniniu paštu atsiųstas prašymas (reg. Nr. 5-AP-1788) yra išnagrinėtas ir dėl jo priimtas sprendimas. Susipažinus su pareiškėjo prašymu ir kartu su juo pateiktais dokumentais bei remiantis Administracinių nusižengimų registro informacinės sistemoje esančiais duomenimis, nustatyta, kad įsiteisėjusiu (duomenys neskelbtini) rajono apylinkės teismo 2011-09-15 nutarimu, priimtu administracinio nusižengimo byloje Nr. 07-11-6284667, už 2011-08-17 padarytus administracinės teisės pažeidimus, numatytus Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 127 straipsnio 2 dalyje ir 130 straipsnio 1 dalyje, pareiškėjui buvo paskirta 3 000 litų bauda ir teisės vairuoti transporto priemones atėmimas 36 mėnesiams, t. y. nuo 2011-10-06 iki 2014-10-05. SEAKĮ 13 straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad „Lietuvos Respublikoje išduoto vairuotojo pažymėjimo nereikia turėti asmenims, turintiems Europos Sąjungos valstybėse narėse ir Europos laisvosios prekybos asociacijos šalyse išduotus galiojančius vairuotojo pažymėjimus. 1926 metų Paryžiaus konvencijos dėl automobilių eismo, 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo ir 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo susitariančiųjų šalių išduoti ir šių konvencijų reikalavimus atitinkantys nacionaliniai ir tarptautiniai vairuotojo pažymėjimai Lietuvoje galioja, jeigu jų turėtojas nėra nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas, o tapus nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventoju – ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventojų statuso įgijimo. Šie užsienio valstybėse išduoti vairuotojo pažymėjimai nepripažįstami, jeigu jų turėtojai nėra sukakę šio įstatymo nustatyto amžiaus arba jeigu vairuotojo pažymėjimai buvo išduoti asmenims, kuriems atimta teisė vairuoti transporto priemones ar kurie teisės pažeidimo, už kurį atimta teisė vairuoti transporto priemones, padarymo metu būdami nuolatiniais Lietuvos Respublikos gyventojais ar turėdami leidimą laikinai gyventi Lietuvoje šio įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka nesusigražino teisės vairuoti transporto priemonę po to, kai ji buvo atimta. Be to, nepripažįstami vairuotojo pažymėjimai, išduoti asmenims, kuriems vairuotojo pažymėjimo galiojimas yra apribotas, sustabdytas ar vairuotojo pažymėjimas atimtas jį išdavusioje valstybėje.“. Kaip matyti iš pareiškėjo pateiktų dokumentų, išvykimą iš Lietuvos Respublikos pareiškėjas deklaravo 2011-08-30, t. y. iki administracinio nusižengimo, už kurį pareiškėjui buvo atimta teisė vairuoti transporto priemones, padarymo, todėl, vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 13 straipsnio 9 dalimi, pareiškėjui Airijos Respublikoje išduotas vairuotojo pažymėjimas Lietuvoje yra nepripažįstamas ir pareiškėjas, norėdamas Lietuvoje vairuoti transporto priemones, kurias vairuoti būtina specialioji teisė, vadovaujantis SEAKĮ 24 straipsnyje nustatyta tvarka, privalo susigražinti teisę vairuoti transporto priemones. Pažymima, kad, neatsižvelgiant į tai, jog teisės vairuoti transporto priemones atėmimo vykdymas yra pasibaigęs, vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 686 straipsnio 4 dalimi, vairuoti transporto priemonių Lietuvoje negali, kol nustatyta tvarka nesusigražins specialiosios teisės vairuoti transporto priemones.

Sprendimo priėmimo laikotarpiu galiojusio SEAKĮ (suvestinė redakcija nuo 2026-01-01 iki 2026-10-31) 13 straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad Lietuvoje išduoto vairuotojo pažymėjimo nereikia turėti asmenims, turintiems Europos Sąjungos valstybėse narėse ir Europos laisvosios prekybos asociacijos šalyse išduotus galiojančius vairuotojo pažymėjimus. 1926 metų

Paryžiaus konvencijos dėl automobilių eismo, 1949 metų Ženevos konvencijos dėl kelių eismo ir 1968 metų Vienos konvencijos dėl kelių eismo susitariančiųjų šalių išduoti ir šių konvencijų reikalavimus atitinkantys nacionaliniai ir tarptautiniai vairuotojo pažymėjimai Lietuvos Respublikoje galioja, jeigu jų turėtojas nėra nuolatinis Lietuvos Respublikos gyventojas, o tapus nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventoju – ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo nuolatinio Lietuvos Respublikos gyventojų statuso įgijimo. Šie užsienio valstybėse išduoti vairuotojo pažymėjimai nepripažįstami, jeigu jų turėtojai nėra sukakę šio įstatymo nustatyto amžiaus arba jeigu vairuotojo pažymėjimai buvo išduoti asmenims, kuriems atimta teisė vairuoti transporto priemones ar kurie teisės pažeidimo, už kurį atimta teisė vairuoti transporto priemones, padarymo metu būdami nuolatiniais Lietuvos Respublikos gyventojais ar turėdami leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje šio įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka nesusigražino teisės vairuoti transporto priemonę po to, kai ji buvo atimta. Be to, nepripažįstami vairuotojo pažymėjimai, išduoti asmenims, kuriems vairuotojo pažymėjimo galiojimas yra apribotas, sustabdytas ar vairuotojo pažymėjimas atimtas jį išdavusioje valstybėje.

SEAKĮ 10 straipsnio 5 dalies 3 punkte nurodyta, kad užtikrindama eismo saugumą, Vidaus reikalų ministerija ar jos įgaliotos institucijos: suderinusi su Susisiekimo ministerija, nustato motorinės transporto priemonės vairuotojo pažymėjimo išdavimo, teisės vairuoti transporto priemones atėmimo ir grąžinimo tvarką.

Aprašo 1 punkte nurodyta, kad Aprašas) reglamentuoja teisės vairuoti transporto priemones (toliau – teisė vairuoti) sustabdymo Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse ir (arba) Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatytais atvejais, teisės vairuoti atėmimo Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 24 straipsnio 1 dalyje, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse ir (arba) Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse nustatytais pagrindais ir teisės vairuoti grąžinimo tvarką.

Aprašo 9 punkte nurodyta, kad asmenys, iš kurių teisė vairuoti buvo atimta, siekdami susigražinti teisę vairuoti (toliau – pareiškėjai), pasibaigus teisės vairuoti atėmimo terminui, kai asmens sveikatos būklė ar elgesys atitinka nustatytus reikalavimus (jei teisė vairuoti buvo atimta atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pagrindą), pateikia bet kuriam AB „Regitra“ vairuotojo pažymėjimus išduodančiam padaliniui (kai siekiama susigražinti teisę vairuoti motorines transporto priemones) AB „Regitra“ generalinio direktoriaus patvirtintos formos ar traktorininko pažymėjimą išduodančiai mokymo įstaigai (kai siekiama susigražinti teisę vairuoti traktorių) Aprašo priede nustatytos formos prašymą grąžinti teisę vairuoti (toliau – prašymas). <...>.

Aprašo 12 punkte nurodyta, kad AB „Regitra“ ar traktorininko pažymėjimą išduodančios mokymo įstaigos įgaliotas darbuotojas, gavęs Aprašo 9 punkte nurodytus dokumentus, patikrina: Administracinių nusižengimų registre (12.3 papunktis): ar pareiškėjui yra pasibaigęs teisės vairuoti atėmimo terminas ir nėra sustabdyta teisė vairuoti (12.3.1 papunktis).

Aprašo 13 punkte nurodyta, kad įvertinęs gautus Aprašo 9 punkte nurodytus dokumentus ir Aprašo 12 punkte nurodytų patikrinimų rezultatus, AB „Regitra“ ar traktorininko pažymėjimą išduodančios mokymo įstaigos įgaliotas darbuotojas priima sprendimą grąžinti ar atsisakyti grąžinti teisę vairuoti.

Nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl Policijos departamento Sprendimo teisėtumo.

VAĮ 10 straipsnyje reglamentuota, kad viešojo administravimo subjektai administracinius sprendimus gali priimti savo iniciatyva arba gavę asmenų prašymus ar skundus (2 dalis).

LVAT yra nurodęs, kad asmuo, nepriklausomai nuo dokumento, kuriuo kreipiasi į viešojo administravimo subjektą, pobūdžio (skundas, pareiškimas, prašymas), turi teisę, kad šis kreipimasis būtų išnagrinėtas ir į jį būtų atsakyta teisės aktų nustatyta tvarka (2018-09-18 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-651-624/2018).

Komisija, įvertinusi pareiškėjo prašymo turinį ir Sprendimo turinį, daro išvadą, kad Policijos departamentas išnagrinėjo pareiškėjo prašymą ištaisyti (panaikinti) nebegaliojantį teisės vairuoti

apribojimą ANR (kurį Policijos departamentui persiuntė IRD) bei Sprendimu pateikė pareiškėjui atsakymą.

Komisija vertina, kad pareiškėjo pateiktas kreipimasis laikytinas prašymu pagal VAI 2 straipsnio 10 dalies nuostatas (prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus).

Atsižvelgus į tai, kad pareiškėjas kreipėsi prašymu atlikti konkrečius veiksmus, t. y. ištaisyti (panaikinti) su pareiškėju susijusį teisės vairuoti apribojimą ANR, o Policijos departamentas dėl prašymo priėmė Sprendimą, nėra teisinio pagrindo pripažinti, kad Sprendimas nesukelia pareiškėjui teisinių pasekmių. Pažymėtina, kad į Komisiją jos kompetencijai priskirtais klausimais turi teisę kreiptis asmenys, taip pat viešojo administravimo subjektai, manantys, kad jų teisės yra pažeistos (IAGNTĮ 6 straipsnis). Todėl atsakovo Policijos departamento atsiliepime pateiktas prašymas būtų nutraukti, kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencijai, atmetamas.

VAI 10 straipsnyje reglamentuota, kad administracinius sprendimus priimti turi teisę tik viešojo administravimo subjektai, turintys šio įstatymo nustatyta tvarka jiems suteiktus įgaliojimus (1 dalis). Šio įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos (4 punktas); administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas). Vadovaujantis VAI 11 straipsnio 1 dalimi, asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės) (suvestinė redakcija nuo 2022-09-03), 35 punkte nurodyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Pagal šių Taisyklių 45 punktą, į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą VAI 10 straipsnio taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiskai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose (žr., pvz., LVAT 2022-08-31 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022).

LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad VAI 10 straipsnio nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas; ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., 2022-08-31 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022).

Komisija pabrėžia, kad pareiškėjo suformuluoti prašymai (klausimai) lemia institucijos atsakymų turinį. Įvertinus Policijos departamento Sprendimo turinį matyti, kad jame nėra pateiktas atsakymas į pareiškėjo prašymą ištaisyti (panaikinti) nebegaliojantį teisės vairuoti apribojimą ANR. Sprendime nėra paaiškinta, ar Policijos departamentas yra kompetentingas priimti sprendimą dėl būtent tokio pareiškėjo prašymo, kokių teisiniu pagrindu turi būti vadovaujasi ir

pagal kokias faktines aplinkybes sprendžiama, jog Policijos departamentas neturi teisės spręsti pareiškėjo nurodyto prašymo ar tokio prašymo netenkinti.

Tuo atveju, jei atsakovas nėra kompetentingas spręsti pareiškėjo prašymo dėl įrašo ANR panaikinimo, vadovaujantis VAI 11 straipsnio 4 dalimi (jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų būti perduotas nagrinėti pagal kompetenciją prašymas ar skundas, viešojo administravimo subjektas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui, paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis), Policijos departamentas privalėjo persiųsti pareiškėjo prašymą pagal kompetenciją nagrinėti kitam viešojo administravimo subjektui nurodant tokio persiuntimo teisinius pagrindus.

Komisija, atsižvelgusi į pareiškėjo prašyme suformuluotus klausimus ir įvertinusi skundžiamo Sprendimo turinį daro išvadą, kad pareiškėjui pateiktas atsakymas neatitinka prašymo turinio, jame nėra nurodytos faktinės aplinkybės, teisinis pagrindas ir motyvai, kuriais remiantis turėjo būti išnagrinėtas pareiškėjo nurodyto turinio prašymas. Atsakovas taip pat nepersiuntė pareiškėjo prašymo nagrinėti kitam subjektui pagal kompetenciją.

Atsižvelgusi į tai, kas išdėstyta, Komisija sprendžia, kad Policijos departamento Sprendimas naikintinas kaip neatitinkantis VAI reikalavimų ir atsakovas įpareigotinas iš naujo išnagrinėti pareiškėjo prašymą bei pateikti jam teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą.

Pareiškėjas skunde taip pat prašo Komisijos įpareigoti Policijos departamentą pašalinti padarytą pažeidimą – išregistruoti (panaikinti) ANR informacinėje sistemoje esantį aktyvų apribojimą vairuoti transporto priemonės, kurio nustatytas terminas pasibaigė 2014-10-05. Dėl šio konkretaus prašymo pažymėtina, kad Komisija nėra viešojo administravimo subjektas ir negali perimti atsakovui priskirtų funkcijų, todėl minėtas pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 4 punktais, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo (duomenys neskelbtini) 2026-05-14 patikslintą skundą tenkinti dalyje.

Panaikinti atsakovo Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos generalinio komisaro pavaduotojos 2026-04-30 sprendimą Nr. 5-S-15332 „Dėl prašymo panaikinti apribojimus“.

Įpareigoti atsakovą Policijos departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos iš naujo išnagrinėti 2026-04-23 elektroniniu paštu atsiųstą pareiškėjo prašymą (reg. Nr. 5-AP-1788) ir pateikti teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą.

Kitoje dalyje skundą atmesti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Ingridos Sabaliauskienės

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas